

[L. Rasmussen.]

nævne et Par Tal. Ved Septembervalget i 1920 — jeg taler ikke om Panikvalget i Foraaret — mønstrede Venstre 22 000 Stemmer flere end Socialdemokratiet. 12 Aar efter, i 1932, havde vi 276 000 Stemmer flere end Venstre. Venstre er ganske ligesom Højre i gamle Dage i Dag inde paa Tyndslidningens Vej. Med de Privilegier, der nu er, naar vi sikkert ikke at faa Landstinget til at bøje sig med det gode, men det kan være, at de Herrer, som sidder her i Folketingssalen, en Dag kommer i Tanker om, at nu maa de høre op med den Leg, nu maa Flertallet raade.

Det var egentlig de Ting, jeg havde at sige; men da jeg har Ordet, kan jeg ikke dy mig for at fremsætte et Par Bemærkninger til „Demokraten“ fra højre Side — jeg siger Demokraten i Gaaseøjne for ikke at blive misforstaaet. Jeg kendte det ærede Medlem, da jeg læste hans Udtalelser i Odense, da han slog Socialdemokratiet ihjel, det er nemlig det ærede Medlems Speciale, de Konservative skal slaa Socialdemokratiet ihjel, det er deres store Maal. Et Sted, hvor det ærede Medlems Udtalelse var refereret, stod der: endeløst Bifald, et andet Sted stod der: stormende Begejstring. Det er ogsaa noget, der klinger godt. Hvis jeg var Konservativ, og der var opstaaet en Mand i vor Midte, der vilde gøre det af med Socialdemokratiet, vilde jeg blive mægtig begejstret, men det ærede Medlem har sagt det saa ofte, at det synes at have tabt sin Virkning.

Og nu vil jeg gerne give det ærede Medlem nogle gode Raad, og jeg gør det lidt dristigt. Det ærede Medlem kaldte for nogle Dage siden min Partifælle det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen for saadan en rar gammel Bedstefar. Forrige Gang, vi var til Møde, ikke sidste Gang, gjorde det ærede Medlem mig til Bedstefar, men gik videre og sagde: Vor gode Bedstefar. Han indlemmede sig derved i min Familie. En saadan gammel Bedstefar maa jo have Lov til at give gode Raad. Nu ved jeg ikke, hvad jeg skal kalde det ærede Medlem som Medlem af Familien. Bastard gaar vel ikke an, jeg tænker, at den højtærede Formand ikke tillader saadanne Betegnelser. Jeg vil heller ikke sige, at det er den grimme Ælling, for jeg tror aldrig, det ærede Medlem nogen

Sinde bliver en Svane, men jeg vil sige Pusling, altsaa Barnebarnet.

Og jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at det er jo sikkert i konservative Øjne en fortjenstfuld Opgave at slaa Socialdemokratiet ned, men var det lige godt ikke — det er Bedstefar, der nu taler til Puslingen —, var det lige godt ikke klogt først at se at faa Styr paa sine egne Tropper? Det ærede Medlem, der jo holder saa meget af Militæret, véd, at der er noget, der hedder: Højre ret! Der kan jo slet ikke stilles noget op med den Hær, han har, ikke i mindste Maade. Han har sit Besvær med den.

Der var en Mand, der vilde afskaffe Landstinget — ja, det vilde for Resten 8 Mand; hvordan han faar Styr paa dem, ved jeg ikke. Han har nogle Nazister, som gaar og laver Kunster, og han har nogle L. S.-Mænd, som han oven i Købet maa anbefale at stemme paa. Og saa véd jo enhver, at det er det syndigste Sammensurium, naar det Parti, der kalder sig det konservative Folkeparti, holder sine Partimøder.

Der er et Raad, jeg vil give det ærede Medlem, fordi jeg holder en Klat af ham — det at kalde mig Bedstefar kalder de bedste Følelser til Live hos mig, jeg har selv nogle prægtige Børnebørn, i mine egne Øjne. Naar det ærede Medlem nu vil være med, saa vil jeg sige til ham: Se nu at faa lidt Styr paa de indre Forhold! Hvis det ærede Medlem havde handlet, som jeg syntes han skulde have handlet, skulde han have staaet op og sagt: Det kan ikke nytte, vi vil tænke paa at overvinde Modstanderne, før vi faar lidt Styr paa Gelederne. Vil I behage at skikke jer, I Kanaljer, vil I behage at komme paa Plads, I L. S.-Mænd, Nazister og alle I, der vil afskaffe Landstinget! Naar jeg er færdig med det, saa er det min Mening, at Socialdemokraterne skal have deres Kanel.

Jeg siger altsaa til det ærede Medlem: Se at faa lidt Styr paa det inden for egne Rækker, og saa vil jeg gøre opmærksom paa i Forbindelse med de Stemmetal, jeg før nævnte over for Venstre, at det ærede Medlem ved, at Højre — det konservative Folkeparti, undskyld, højtærede Formand, det er gammel Vane — er gaaet tilbage siden 1920. Professor Ellinger har gjort opmærksom paa, at ikke engang ved sidste Valg,